

Balada o smutnom Jánovi

Pavol Hammel

Na konci bieleho domu
býval Ján,
chcel nosiť kvety - nemal komu,
mládenec Ján

Smútok je večer ostrý ako nôž
a bol s ním Ján,
cez okno vošli Pravda a Lož,
mohol si vybrať Ján

Mohol si vybrať Pravdu a Lož
slabý Ján,
mohol si vybrať Pravdu a Lož
váhavý Ján

Mladú, krásnu a vábivú
Lož videl Ján,
starú, všednú a plesnivú
Pravdu spoznal Ján

Večer je tupý ako nôž,
stratený je Ján,
odišli navždy Pravda a Lož,
zostal len smútok a Ján

Človek je navždy sám,
kei spozná Pravdu a Lož,
človek je navždy sám
tak ako Ján

Smiech je praskot suchých konárov,
to vie i Ján,
smiech je praskot suchých konárov,
mŕtvy je Ján